

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Νέστωρ Μάχνο

Μερικοί σύντροφοί μου έχουν θέσει το ακόλουθο ερώτημα: Πώς καταλαβαίνεις την επαναστατική πειθαρχία;

Παίρνω την επαναστατική πειθαρχία για να της δώσω τη σημασία της αυτοπειθαρχίας του μεμονωμένου ατόμου στα πλαίσια μιας αυστηρά καθορισμένης συλλογικής δραστηριότητας εξίσου κατανεμημένης σε όλους, καθώς και τη σημασία της υπεύθυνης πολιτικής γραμμής των μελών εκείνης της συλλογικότητας που οδηγεί στην ακριβή συμφωνία μεταξύ της πράξης και της θεωρίας τους.

Χωρίς πειθαρχία στην οργάνωση - την εμπροσθοφυλακή της επανάστασης - δεν μπορεί κάποιος να σκεφτεί για την ανάληψη οποιασδήποτε σοβαρής δραστηριότητας για την υπόθεση της Επανάστασης. Χωρίς πειθαρχία, η επαναστατική εμπροσθοφυλακή δεν μπορεί να είναι επαναστατική εμπροσθοφυλακή, εφόσον - εάν βρισκόταν σε μια κατάσταση αταξίας και αποδιοργάνωσης - θα ήταν ανίκανη να αναλύσει και να παρέχει την καθοδήγηση όσον αφορά τα σημαντικά θέματα του παρόντος, κάτι που ως εμπροσθοφυλακή θα απαιτούσαν οι μάζες από αυτήν. Βασίζω αυτές μου τις θέσεις στην παρατήρηση και την εμπειρία των ακόλουθων προϋποθέσεων:

Η Ρωσική επανάσταση ανέχτηκε στο εσωτερικό της ένα πρόταγμα που ήταν ουσιαστικά αναρχικό από πολλές απόψεις. Αν οι αναρχικοί είχαν οργανωθεί πολύ καλά και αν με τις ενέργειές τους είχαν τηρήσει αυστηρά μια καθορισμένη και σαφή πειθαρχία, δεν θα είχαν υποστεί ποτέ την συντριπτική ήττα που υπέστησαν.

Αλλά επειδή οι αναρχικοί «όλων των πεποιθήσεων και τάσεων» δεν αντιπροσώπευαν (ούτε καν στις συγκεκριμένες ομάδες τους) μια ομοιογενή συλλογικότητα με μια πειθαρχημένη γραμμή δράσης, ήταν ανίκανοι να αντισταθούν στην πολιτική και στρατηγική διερεύνηση που τους επέβαλαν οι επαναστατικές περιστάσεις. Η αποδιοργάνωσή τους τους καθήλωσε σε μια πολιτική ανικανότητα, με αποτέλεσμα τη γέννηση δύο κατηγοριών αναρχικού.

Η μια κατηγορία αποτελέστηκε από εκείνους που επιδόθηκαν στη συστηματική κατάληψη σπιτιών αστών, όπου αναδιοργάνωσαν αυτά τα σπίτια και έζησαν με ανέσεις. Αυτοί είναι εκείνοι που τους έχω ονομάσει «αναρχικοί τουρίστες», οι οποίοι αφού περιπλανήθηκαν από πόλη σε πόλη, με την ελπίδα να βρουν κάποιο μέρος να ζήσουν εκεί για ένα χρονικό διάστημα, ξόδευσαν τον ελεύθερο χρόνο τους χαζεύοντας τριγύρω όσο το δυνατόν περισσότερο για να ζουν σε άνεση και ευκολία.

Η άλλη κατηγορία αποτελέστηκε από εκείνους που έκοψαν όλες τις πραγματικές συνδέσεις με τον αναρχισμό (αν και μερικοί απ' αυτούς περνιούνται τώρα στο εσωτερικό της ΕΣΣΔ ως οι μόνοι αντιπρόσωποι του ρωσικού αναρχισμού) και οι οποίοι εφόρμησαν για να καθίσουν στις θέσεις που τους προσφέρθηκαν από τους μπολσεβίκους, ακόμα και όταν η εξουσία εκτελούσε αναρχικούς που παρέμειναν πιστοί στα επαναστατικά τους πιστεύω καταγγέλλοντας την προδοσία των μπολσεβίκων.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτά τα αξιοθρήνητα γεγονότα, γίνεται εύκολα κατανοητό το γιατί δεν μπορώ να παραμείνω αδιάφορος στην αδιαφορία και την αμέλεια που επικρατούν αυτή την περίοδο στους αναρχικούς κύκλους. Τους αποτρέπει (η κατάσταση αυτή) από τη δημιουργία μιας συλλογικότητας, γιατί είναι αντιμέτωποι με όλους αυτούς τους ανθρώπους που αρπάζονται από τον αναρχισμό ή που η υπόθεση του αναρχισμού είναι εδώ και πολύ καιρό νεκρή μέσα τους ή που χαρακτηρίζονται ακριβώς από μια πολυλογία για τον αναρχισμό και των οποίων την ενότητα και τις ενέργειές τους ενάντια στον εχθρό (αλλά που, όταν ερχόμαστε στη δράση, τորπιλίζουν αυτήν την ενότητα), θα την έβλεπαν με ένα διαφορετικό φως και θα εξοβελίζονταν στη θέση όπου ανήκουν.

Γι' αυτό μιλώ για μια οργάνωση αναρχικών που να στηρίζεται πάνω στην αρχή της συντροφικής πειθαρχίας. Μια τέτοια οργάνωση θα οδηγούσε στον απαραίτητο εκείνο συντονισμό όλων των ζωντανών δυνάμεων του αναρχισμού στη χώρα και θα βοηθούσε τους αναρχικούς να καταλάβουν τη θέση που τους ανήκει στον σπουδαίο αγώνα της εργασίας ενάντια στο κεφάλαιο. Μόνο κατ' αυτό τον τρόπο μπορεί η ιδέα του αναρχισμού να κερδίσει μαζική υπόσταση και να μην παραμένει αποδυναμωμένη. Οι μόνοι που θα μπορούσαν να εμποδίσουν μια τέτοια οργανωτική συγκρότηση είναι οι ανεύθυνοι και οι κουφιοκέφαλοι φλύαροι οι οποίοι μέχρι τώρα έχουν σχεδόν κυριαρχήσει στο κίνημά μας εξαιτίας των δικών μας λαθών.

Η υπευθυνότητα και η πειθαρχία δεν πρέπει να φοβίζουν τον επαναστάτη. Είναι οι ταξιδευτές σύντροφοί της πρακτικής του κοινωνικού αναρχισμού.

Γαλλική μετάφραση Alexandre Skirda. Αγγλική μετάφραση Paul Sharkey και αναθεώρηση της αγγλικής μετάφρασης από Nestor Makhno Archive. Ελληνική μετάφραση «ούτε θεός-ούτε αφέντης», 22 Οκτώβρη 2007.